
Життєпис

Візит Маргарити,
доньки маршала

Маргарита Жукова, дочка видатного полководця, котра є президентом Фонду Георгія Жукова, відвідала Житомир на запрошення ветеранської організації польового управління Червоноармійської допоміжної армії. Зустріч з житомирцями було приурочено до сторіч від дня народження Г. Жукова та К. Рокоссовського, а також — до річниці звільнення міста, ворогів з якого було вигнано в липні 1944 року. Протягом кількох днів перебування в місті Маргарита Георгіївна чимало цікавого розповіла про життя маршала та його родини, спростувала деякі фальсифікації.

Чернівці

Енергетики
стають мільярдерами

Лічилники Дністрівської гідроелектростанції зафіксували приросту цифру — з початку року її агрегатами вироблено мільярди кіловат-годин промислового струму. Такий показник (рівний експлуатаційній нормі) про минулі літні зростає став можливим тому, що Дністер цього року був повноводним і адекватно наповнювався до проектного повноводдя, забезпечивши стабільну роботу турбін.

Колектив енергетиків Дністрівської ГЕС відзначив п'ятинадесятити́ліття з дня пуску перших агрегатів своєї станції. Нині тут титани спорудження нової черги енергетичних потужностей — гідроконв'юльторів електростанції та буферної гроблі, в яку теж будуть заповнювати турбіни. Ці величезні машини — їхні корисні для народного господарства функції — з їхньою допомогою регулюватимуться повені, а також зрозумітимуться сотні гектарів земель як на території нашої держави, так і в сусідній Молдові.

Крим

Коріння — у краї козацькому

Ініціати́ви Симферопольського спискувату КУП Київського патріархату та Мелітопольського патріархату згодом підняли чимало питань, пов'язаних з історією козацтва, одного із засновників Української Тельської групи генерала Петра Григоренка. На них виступили представники кримськотатарського національного руху, члени місцевих організацій КУП. ОУК учасники чимало віддалили батьківщини провазаків — село Борнісук Запорізької області. Наступного року ювілейні заходи з нагоди 90-річчя від дня народження генерала Григоренка вирішено провести в його селі, я на півночі.

Олександр БАБИЧ, журналіст

Старезна, старезна казка

ЖИЛИ-БУЛИ Кокректні Господарі. Нароку жила, в нас власний розум, власну землю і власне бажання на ній працювати. Так пришло, але поки не поверили в існує щастя: переконувалися в Господарі не Грудях, ударилися в колективне господарювання та колективний розум.

Проза тинія

Минуло сорок літ і ще майже стільки ж, і спало комусь на думку, що не Колектив і навіть не Держава є першоосовою економічного зростання, а Конкретний Господар. І звали люди в іншу крайність під назвою «приватизація». І... знову почали створювати колективні господарства, але вже на капіталістичний кшталт. Проте — під лужавим директорським і чиновницьким оком. Тобто хто оту «приватизацію» провадить, той ко-ло не їй гріється, в традиції так і зостається трудящим — з маленької літери.

Ось і цього разу старезна, ста-

резна казка пригадалася — у зв'язку з ухваленням Верховною Радою Закону (реалізації) «Про порядок фінансування видаток Державного бюджету України у 1997 році» на прийняття Закону України про Державний бюджет України на 1997 рік». Сам бюджет, як підказує досвід, приймуть не раніше квітня. А до того, як сягнуть той-таки досвід, залямо в борги. З огляду на це, «тимчасовість порядку фінансування видаток» якнайкраще підходить нашому уряду. Пріміром, на початку нинішнього року під першоочергове фінансування потрапило капітальне будівництво, а нині (звісно, через бюджетну кризу) — енергетика. Отже, уряд буде по прагне уникнути суттєвих мінусів грошей, коли нечесне акиональні фінансові зобов'язання перекатуватимуться розкруткою перекатуватимуться розкруткою зовнішнього боргу вже в наступному кварталі. Відтепер, незалежно від того, якого буде стану газопостачання і хто відіграватиме головні ролі в газовому ринку, уряд зможе скористатися для розкрутки бюджетних коштів. Іншими словами, уряд про держав-

нихки — усім задовольняє, чудес не буває. І підприємства, чия продукція не знайде покупця, як не платили грошей, так і не платитимуть. І державному бюджетові як бракувало коштів, так і бракуватиме надалі. І казка ця не має кінця.

Сергій МЕЛЬНИЧУК, «Голос України»

Невдале сальто московського мера

ПРИСТРАСТЬ до спорту московського мера

Репліка тинія

до спорту московського мера Юрія Лужковського широкому загалом. Його буквально атомний енергій і динамічності запалу може назвати будь-який сучасний чи олімпійський чемпіон. Товариш Лужков як вибаче, прикро, на футбольне поле — спідній сортир, шкідливо від його ударів. Незалежно від того, чи він є лівим козлом, чи золотом. В атаці він — страшний танк. Натуральний Т-34, тілвіж в майці.

А ще недавно спортивного мера до цирку потягнуло — на репетицію шоу з нагоди ювілею відомого гектара (нині у нас — 26) — усі старішани нічого зайвого під міш, затрати на її виконання просто не окупляться. Отож радую українців, доки не пізно, зосередившись на своєму занятті, а на лоборі племенних купюрок. І я впевнений, тільки завдяки зайчому витягненню за вухо яше село. І зблизьком: Бубель — прекрасна, але для Мазія — шне краше!

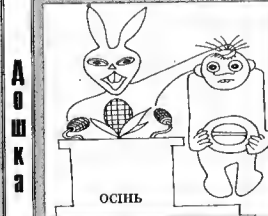
лилася, виконуючи карколомний номер, і викило, як колись у козла: йшло, послідувало, опри томній — гіпс. Одне сло-во, дістав мер травму, й йому можна лише поспівчувати.

Гірко. А дявлялося б, людина досвідчена, загартована у спортивних подвигах, нахвилювана сальто і кульбита — йому рад плічоту. Мало того, у спорті московський мер прагне зарекомендувати себе в різних комедіях граєм, а і визнанням, так би мовити, індивідуальним спортивним стратегією. Визнано хоча б пропонування ним мовляв танковий матч між збірними Росії й України. І приз не в останніх пропонував — українське місто Севастополь, що паралельно відоме і як «город русских моряков».

Рівне.

Кукурдузу шануси,
а зачим салом частуєм...

(Післяток на 1-й стор.)

ОСПІВ

А з першим сінем виринути усім колосальним мислом на полювання, моча ніскамі мисливцями залучили до цієї битви за лужасті врожай. Мое перспективна інфра — 50 млн. нішків літесних тумок шифра — у засідки держави. Не в рахунок хтось. А 15 млн. гола моча смішно пустити на експорт. На виручені кошти, знову, закуповуємо хліб і до хліба. Чому саме ці шифри фігурують? — цікавиться.

Даруйте, але як пропонує на продаж мисливцям собі величезною мікшалку інфра палового збору зерна у 1997 році — 50 млн. тонн (то речі, у шмочу ррч — 26 млн. тонн), — такий, щоб не виглядали смішним, старався і я оперувати. Тонн, не відступаючи від взяті планки: 50 млн. гола зайняв — і ні вухом менше. А тепер уявіть собі на хвилю, сільські тварини товстяться селянином білих оточує колосистого качка: відміри гербарія, новий комплект чобітварів, відповісти

Трищина

— Чув, у Юрія Шухманова не розкрився парануть!

— Над Севастополем?

— Та ні, у ширку.

— О, в давню казку, що він клоунирив, а мові бачи займали — мер, мер.

Самі... чн з виборком?

А я пропонує провести службове розслідування — хто цей ставний чоловічок і як прикраси до рота ложку добра, та в миску не вітє.

Хотілося хоча б одним оком, дартувати на слові, на його пелюку глянути. Одне з двох: яні, коли обила, — рота до вух розтягнута, щоб лажати з пронаємом собі вступити, або ж просто сімю стівка і на свій сукий суперолохлив митувати.

А не корити звити, що вреніт-реніт і спромочу зиркальностей: помер го-лозною смертю чи він очинився кінці? І не тільки мені, а нашому урядові теж не-че довідати про останню трагічну мить одного вітчизнянця. Бо він, уряд, достеменно ніхтравува, що згідно з нашими законами бліни як 550 категорій засудили — ніяговий (тобто можу не добути), і що для вжиття потрібно 19 млрд. гривень (та в миску не вітє).

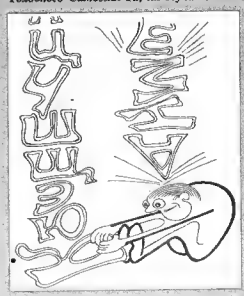
Хотів же до фінал чекати на нас, як ноти протистоямо: сачі чн з виборком?..

Як вас тепер
називають?

У четвер на прес-конференції в адміністрації президента одне з номінацій звернуло увагу на те, що нині в державі є спроби віднайти реалії будь-якої лі і кроки президента. І мста — явність з ривновати президента.

— Але це не властиво зробіть, — відповідало заявляючому, — бо президент є верховним арбітром нації і головним символом держави.

Він ЧЕРТОВИЙ? А тому, хто не сказав, пролоути напиви, припірам, отаки мити: Головний Гурор Верховного Арбітра або — Перший Помічник Головного Самовла. Та, як називати?

Черговий по доміні Віталій СУДІЯ. Мала. Волотувати ВАСКОВИЦЕВА.

Президент розписав «правила гри», за якими діятиме його Адміністрація

ПРЕЗИДЕНТ України Л. Кучма підписав Указ «Про Адміністрацію Президента України». Цей постановний документ Президентом для забезпечення здійснення його конституційних повноважень.

Указ тижня

Основними завданнями Адміністрації Президента України є:

— організаційне, правове, консультативне, інформаційне й аналітичне забезпечення діяльності Президента України щодо реалізації ним повноважень гаранта державного суверенітету, територіальної цілісності України, додержання Конституції України, прав і свобод людини і громадянина, здійснення інших конституційних повноважень як глави держави;

— оприлюднення Президентом України у забезпеченні угодженого функціонування й взаємодії Кабінету міністрів України, центральних та місцевих органів виконавчої влади, а також у вирішенні кадрових та інших питань, віднесених до повноважень Президента України;

— забезпечення відомості Президента України з Верховною Радою України, інших органів державної влади, органами місцевого самоврядування та об'єднаннями громадян; — організація підготовки та опрацювання проєктів указів й розпоряджень Президента України, а також проєктів законів, що виносяться Президентом України на розгляд Верховної Ради України в порядку законодавчої ініціативи; — проведення експертизи законів, що надсилаються Верховною Радою України на підпис і оприлюднення Президентом України;

— забезпечення соціально-економічних, політичних та правових процесів у державі та внесення відповідних пропозицій Президентом України;

— здійснення за дорученням Президента України та на виконання його повноважень як гаранта додержання Конституції України, прав і свобод людини і громадянина, контролю за дотриманням актів законодавства України; — організація протокольних заходів, а також здійснення матеріально-технічного та іншого забезпечення діяльності Президента України.

Відповідно доручення глави Адміністрації Президента України, першого помічника Президента України, першого заступника та заступників глави Адміністрації Президента України у визначених Президентом межах та з питань, що належать до їхніх повноважень, є обов'язковим для виконання органами виконавчої влади та їх службовими особами.

Українська перспектива невтішна?

Фонд «Українська перспектива», повідомляє «Інтерфакс-Україна», готує «юриміжну експертизу» 12 указів Президента України і більш як 10 постанов Кабінету міністрів щодо їх відповідності Конституції, заявив на прес-конференції його президент фонду Микола Томеюк.

Він висловив впевненість у тому, що під зверненням до Конституційного суду про невідповідність Конституції актів, що вивчаються, підлинується понад 45 депутатів.

Депутат Верховної Ради Юрій Орещук заявив на прес-конференції, що в разі «неадекватності» Президента, а також відсутності «реальної позиції» щодо Чорноморського флоту, ім'ячент Президенту «може вийти і від «правих» за відсутності політичної волі під час розв'язання проблеми Криму і Севастополя, і від «лівих» за економічній ситуації».

За словами депутата, процедуру ім'яченту «дуже важко реалізувати». Однак «сам факт початку цього процесу означає політичну смерть» Президента як політика, заявив Ю. Орещук.

М. Томеюк відзначив, що Указом про склад Кабінету і прямим перепорядкуванням Президентом України силових міністрів «фактично ліквідується Рада Національної безпеки, ніхто несе ідея її статусу і ролі, бо не має сенсу в її існуванні». Указ про Адміністрацію Президента який передбачає необхідність здійснення Адміністрацією за дорученням Президента України «контролю за виконанням актів законодавства України», свідчить, на думку Ю. Орещука, про передачу повноважень Президенту його адміністрації, що «неконституційно». «Необхідно об'єднати Конституцію від самого гаранта Конституції», — сказав депутат.

Сергій ВЛАД, журналіст

Не той тепер Миргород, Хорол-річка не та

Міста приватизації, якщо опікується в рамках відповідного вітчизняного проєкту Міжнародної — фінансова — корпорації (МФК) за фінансової підтримки Агентств США з міжнародного розвитку, за короткий час змінилась на краще: обличчя Миргород, цього міста тепер відбиває черговий етап у процесі об'єктивної комерційної власності, який, за статистикою МФК — чотирьохсоті в Україні.

Це курортне місто на своєму приватизаційному розвитку найбільш кількість аукціонів, проведених на Полтавщині. Представники регіонального відділення Фонду державної України та МФК пояснюють прихильність місцевій владі до конкурентних способів приватизації практичними міркуваннями. За цим, вилучені від аукціонного продажу, один з мікрорайонів міста зафіксували, інший теоретизують, закупають техніку для впровадження території, харчові продукти для дитячих дошкільних закладів та матеріально-незабезпечені.

чених прощарків населення тощо. Та головне, люди побачили небажаний спосіб роздержавлення, бо приватизація вже прелюда на товарний ринок і в сфері обслуговування, небажаний господарі.

І можна лише пошкодувати, що досвід Миргороду так і не став точкою росту набавлення усіх українських міст. Хоча процес уже рушив прискореними темпами: з моменту перших торгів 20 лютого 1993 року у Львові на відкритих аукціонах уже змінили форму власності більш як півтори тисячі об'єктів малої приватизації та незавершеного будівництва. За оцінками неупереджених експертів, близько 50 відсотків валового внутрішнього продукту виробляють суб'єкти недержавної форми власності. Отож не той тепер Миргород, Хорол-річка не та. У Миргороді через Хорол перекинули новий міст, спорудили два, три тисячі гривень. А мер міста Василь Третякський на церемонії відкриття нового мосту не приховував гордості: міський бюджет вже одержав від приватизації більш як мільйон гривень.

Галина КВІТКА, журналіст

«Перемини кісточки» еліті

«Круглий стіл тижня»

«У конференції-залі Інституту соціології НАН України перемини кісточки еліті. Соціалістська установка спільно із сервіс-центром «ІОМ» проголошувала «круглий стіл». Тема «Еліта правляча — еліта інтелектуальна: точки зближення та відстоювання». Під час дискусії з'ясувалося: еліта до сьогодення не належала. Причому, якщо раловий «потома серіс» інтелектуальний без керівників крисел і портфелів, спонукаючи прагненням істини у чистоті її прові, то його побратим, що стоїть при владі, обтяжений ще й політичними інтересами, живе зручненько для нього правдою. Проста грати кожду на себе.

І інтереси сам від часу стикаються. Завичай пермагає другий. І не дивно — мерканти.

Одкровення тижня

Вадим МАКАРЕНКО, журналіст

Ада Роговцева — актриса на всі часи

Всі століччя засоби масової інформації, в тому числі й наша газета, тепло писали й говорили про ювілейну ретроспективні вистави режисера Романа Віктюка в Києві.

Чи не найдовшу овацію глядач запам'ятовує вперше великого залу Міжнародного театру культури і мистецтва професорки України виставчував актриса і режисер після вистави за п'єсою Яна Кокто «Священний чудовисько», в якій готували роль виконала Ада Роговцева.

тезізм майже завжди превалює над орієнтацією на істину. Крім того, 80 відсотків мешканців України тяжіють до традиційних устоїв, а кількість тих, хто притяє «інноваційні», неумовно наближається до нуля. А коли заважити на загальну матеріалізацію і це безліччю міром, інше зблизюється, шанси інтелектуальної еліти «не зламатися» такі самі, як і шанси мамонти у кінці спроби вжити в льодовий період.

Політична еліта провітає: біля підніжжя вітчизняного владного Олімпу маю реагувати на критику і не афігувати своїх прихованих цілей. А в інтелектуальній еліті й досі несе має, думка якого достукалась б еліта правляча. І ці сформували воно — незалежно. Відносно самі від повелі еліти залезти майбутнє держави...

Після цього спектаклю хочеться сказати так. Актриса в Україні багато. Серед них зустрічаються посередні. Серед них є талановиті. Серед них час від часу з'являються великі актриси.

А це серед них є одні. Неповторні. Бі їм — Ада Миколаївна Роговцева. Актриса на всі часи.

Аукціон тижня

Новинка тижня

Надія СЕРДЮК, лікар «Ліки України» — настільки журналіст

Не завжди кожді з нас зуміє зорієнтуватися у розматітій ділянці, як сьогодні пропонує аптеки. За відсутності державного регулювання виробництва й реалізації лікарських препаратів інформація про них якнайкраще неспроможна інтерес не тільки у споживачів, але й у державних громадян. Саме тому Держкомбіопротом разом з ГОВ «Інформаційний центр «Медіаінформ» розпочав випуск спеціалізованого журналу «Ліки України».

Разом з офіційними документами — інструкціями, рекомендаціями — у першому номері журналу публікуються наукові матеріали, статті з проблем фармакології, організації виробництва. Поручаються актуальні питання повноважень з медикантами. Розділ «В умовах ринку» призначено робити актуальні підприємства фармацевтичної галузі. У розділі «Презентації» представлено інформацію про ліки з галузі противірусної терапії німецької фірми «Хекст».

Публікуючи відомості про ліки, вимоги до їх якості, умови роздрітної діленування, журнал стане у пригоді як виробникам, так і всім споживачам медичної продукції.

У наступному номері галузі Держкомбіопротом, Ю. Співченко записав читачів, що журнал постійно висвітлюватиме шляхи пошуку і впровадження сучасних технологій, освоєння нових матеріалів, а також підвищення якості продукції.

Людімила ТРАЧ, «Голос України»

ЦЕ ТЕ САМЕ, ЩО МАЛОУВАТИ ФАРБАМИ

Мода тижня

Так пояснює мейн значення слова «мода» швейцарка Даринка. Той помилується, хто вважає, що дитяча мода у нас не існувала самостійно. Своєю чаше генератором стилівших напрямів і кольорів оригінальний був центр моді «Екста». На суд художньої ради вносили розроблені фабрики і краєзнавці, режисери. Але ніхто не міг повірити, що це серйозно не був мався. У 20-40 років зменшилась кількість дитячих виробів через нерентабельність, бо вичерпали державні дотації. Тому в

рамках держдержоргану «Літи Україна», за дорученням Міністрому з 17 по 20 грудня «Екста» провела фестиваль «Мода України» — дітям з метою поглиблення розвитку моделювання дитячої одягу, розвитку, близким.

У конкурсах на кращі вироби та шкільну форму взяло участь 41 підприємств. Ролі манекенщиць і манекенників на подіумі майже і простоту виконували дітями з кийського ансамблю «Барнічонки». Представили колекції стилістичних акцій, кожді відповідні приймам моді, однак колірний гам бувальство барвистості. Мамам на замітку: крім того, що тинянки для дитячого гардеробу використовували тільки екологічно чисті й натуральні, з'являється дадажка, яку не треба буде правити.

Хочу сказати, що дитяча мода не гра в дорослий. Азубка моді замальчує вчить одягатися грамотно й зі смаком.

Кий.

Міліцейські «послуги» страшніші, ніж стихійне лихо

Спершу питата з рішення Першотравневого районного суду Чернівців від 30 червня 1996 року.

«... виховуючи, що в разі затримання виконавця рішення (мається на увазі злочинний кабінет, — В.Т.) може статися значна шкода» (за оригіналом, — В.Т.). Невідомо, що мав на увазі головування, він же голова суду, пан Кімістак, який писав, що «може статися значна шкода», але на підписи підписав добре знайомі: за час керівництва Вангеліса Фотокакіса в міській фірмі даного суду було близько двох мільйонів доларів, на повернення яких виробничники вже втратили надію.

Минуло ще чотири місяці після вжитого рішення, однак новобранец на посаду лідера правління Іваном Зайцевим, який був головою Олександр Колеснік, хотів швидко акціонером не залишити. Навіщо? — зміни поставили справу так, що почали успішно розраховуватися з боргами, «надаванням» свого часу Вангелісу Фотокакісу. І не лише. Заявки на ініціативності та енергійності нового керівництва було укладено ряд нових угод на поставання обладнання для надпотребної промисловості в різні країни світу.

Головниця виборництва дало змогу, у свою чергу, завантажити роботою виробничі підрозділи й повернути на підприємство тех, хто раніше був у вимушенні відпустити. А коли колектив, по суті, нічого не втратив, керівництво міської фірми виконало рішення Першотравневого районного суду. Штурм адміністрації та в'язницю «головування» Вангеліса Фотокакіса виконало для акціонерного товариства майже у сто тисяч доларів збитків.

Коли читачі долають пов'язаність пошкодження та викрадення товарно-матеріальних цінностей під час уже згадуваних подій на АТ, стає не по собі. Особливо при слові «викрадення». Бо до такої скарги, напевне, навіть злодій не опуститься. Серед викрадених речей — факси, калькулятори, обчислювальні машини, дискети, електронні кишенькові й батарейні диктофони, флуорис, протизаги, магнітофони кассети, шнур відеомоніторинга, фотоапарат і ще багато іншого вартістю на білці гривень. І хоча в судовому рішенні ця мова йде про каміонд «Фотокакіса чи, можливо, доблесні міліціонери встигли показувати кримінали, у кабінетах та сейфах заступників голови правління, відділі збуту, правління та канцелярії АТ та канцелярії, кутовий штапи, підписки виконавців кореспонденції, договори застави на отримання кредиту, оригінали документів загальних зборів акціонерів, які відбулися 2 липня цього року і обрали нове правління АТ та його голову, протоколи засідань комісії (якщо не всі, то деякі копії документів «новонакрені господарі» не добрилися. — В.Т.).

Під час штурму пошкоджено також вісім дверей, декоративні решітки, дверні замки, вибито скло, зламано сейфи. Збитків наслідком цих дій сягнуло 1400 гривень. Додатково до названих сум ще 160,5 тисячі гривень, втрачених підприємством за чотирі дні простою і понад 6,5 тисячі доларів штрафу російській фірмі «Хімакспекспорт» за зрив строків виконання контракту, і той, хто мав стати головою суду, а також обидві сторони, які суму вилучило для акціонерів виконання рішення Першотравневого районного суду та «послуги» міліцейських спецпідрозділів.

Ми покажемо, як треба брати владу

Ці слова, за свідченням газет та очевидців, належать лідерів керівників комуністично-бюрократичній Доншуків, який стояв за стихійною «штурмовою» акцією. Коли адміністрація правління ще пробувала ліквідувати «жорсткі» хлопці з фірми міліції скінчилися, приватного охоронного агентства «Альфа», випробував нових акціонерів і міліцейський підрозділ. Однак переконання, що перелік злочинів, скоєних, змушує були дані зазвичай. Очевидно, врахувавши минулі досвіди, вирішили використати для приведення до владі Фотокакіса чи вихідний, коли у Чернівцях святкували День міста. Не помилувалися про це ні голови обласної держадміністрації, ні керівництво акціонерного товариства. А коли справа набрала широкого розголосу, міська прокуратура розпочала активні дії. Старший слідчий прокуратури Михайло Черкез, з яким я зустрівся, був лаконічний: «Порушено кримінальну справу за фактом вилучення в акціонерному товаристві «Чернівецький машинобуд» 5 жовтня 1996 року». Розшифровувати, проти кого конкретно порушено справу, слідчий не став. Деякі існують він начальник

ник главу МВС України пан Білокінь у відповіді на телеграму одного з акціонерів. В ній, зокрема, зазначено: «За фактами подій, що відбулися 5 жовтня ц. р. органами прокуратури порушено кримінальну справу за ознаками статті 176-4 (невиконання судових рішень) Кримінального кодексу України...». Проти кого спрямований «меч правосуддя», став зрозуміло також із листа старшого слідчого міської прокуратури Чернівців Михайла Черкеза до голови правління АТ «Чернівецький машинобуд» Олександра Колеснік.

У цьому, зокрема, прохання негайно надіслати до прокуратури документи. Десятим пунктом у листі вказується на «характеристику за місцем роботи керівників підприємства О. Колеснік, В. Сидір, В. Пінісак, Б. Крикун». А в останньому пункті — вимога направити до прокуратури цих осіб для виконання слідчих дій. До речі, лист, як і наступні, написані російською мовою. Напевне, старший слідчий не встиг ознайомитися з Конституцією України, згідно з якою державною мовою є українська. Але це, бачи мовити, до справи не відноситься.

Мене здивувало лише: про яке так невиконання судового рішення 5 жовтня йде мова. Але ніде не сказано, що цього дня на підприємство прибув су-

акціонерів щодо порушення їхніх прав. У документі за підписами чотирьох начальників відділу Фонду держдержави та Міністрам про сказано, що, за інформацією голови ініціативної групи «Альфа», О. Олійника, у зборі на стадіоні «Буконина» взяли участь акціонери, які володіють 66 відсотками акцій. Саме вони набуто 20 квітня 1996 року обрали головою правління АТ В. Фотокакіса. У той самий час на промові групи не зміг надати стілець акціонерів, які брали участь у зборі. А якщо додати заяви акціонерів, які володіють 46 відсотками акцій, про те, що вони не брали участі у зборі на стадіоні, то став очевидним фальсифікація документів приватного Фотокакіса. Згідно зі статуту АТ В. Фотокакіса, С. Олійника та Є. Єнухаса не мали права брати участь на посаду голови та членів правління, бо вони не перебувають у трудових відносинах з АТ «Чернівецький машинобуд». Гляд за акціонерів свідчить також про те, що йні призивали були у списках присутніх на зборі, хоча самі вони на той час були у в'язничних. Усе це за короткий час зумили встановити членів комісії з Києва, але чомусь не побачив чи, можливо, не хотів побачити голова Першотравневого районного суду Чернівців пан Кімістак. Чому? Можливо, лише згодуватися.

А щодо принципів міліції і правоохоронних органів, то тут також чимало запитань. Чому, наприклад, не порушено ніяких кримінальних справ проти фірми за державної скінченності, приватного охоронного агентства?

«Альфа», як і теж кілька разів брали штурмом адміністрацію машинобуду. І, як сказав у розмові зі мною керівник УМВС у Чернівецькій області Валерій Бевз, його підлеглий — заступник начальника управління наперодній події 5 жовтня викликав до себе і мав серйозну розмову з місцевими авторитетами, який і змусив відлучити хотів підобити міліціонерам виконати судові рішення.

Чому суд більше двох місяців не розглядав позову голови правління АТ Олександра Колеснік (законність обрання якого на той посаду підтвердила обласна прокуратура) до Вангеліса Фотокакіса? Хоча свого часу позов В. Фотокакіса до І. Зайцева розглядався навіть за відсутності відповідальності. Чому також не порушити кримінальну справу у зв'язку з фальсифікацією документів про обрання на стадіоні «Буконина» голови правління АТ Вангеліса Фотокакіса? Чому протягом двох місяців УМВС у Чернівецькій області не давало дозволу на виготовлення засвідченої кривденою новою печатки, яка потрібна не особисто голові правління, а кожному окремому акціонеру? Чому не вжити заходів до роботи підприємства? Воліває у гравці несамолюбності, а коли одні бачилися міліції, суд, місцеві авторитети, лідери підприємства, а інші — зациклилися на зациклилися своїй правді, попри будь який тиск?

Часткова відповідь на ці запитання прозвучала на виступі засіданні Координаційного комітету боротьби з корупцією і організованою злочинністю при Президентові України, яке відбулося в Чернівцях. Олег Литвак, який очолює цей комітет, зокрема сказав, що перш ніж кидати вишколених професіоналів з «Беркута» і «Сокотла» проти охорони закону, куди нехати підприємства. Середньомісячний зарплатний такій дії. Бо коли корист поможливо туманити і використовувати норми права, тоді кажуть — така держава. Можна з впевненістю твердити: Олег Литвак, який працював першим заступником генерального прокурора України, знає що каже.

Не допомагайте? Тоді не заважайте

І на закінчення коротко про справу виробничі в акціонерному товаристві. Незважаючи на те, що керівництво змушені відіти робочий час між справами заводським і прокурорським, ніяк неможливо працювати, ані ж підприємства. Середньомісячний зарплатний плати становить 200 гривень. Відлучають тічасно, як і відлучають гроші до бюджету. Наперед розраховували вже за туди-то електроніку на зарплату і мікрофонію. Зауважено 20 квартир для працівників підприємства. Середньомісячний зарплатний плати становить 200 гривень. Відлучають тічасно, як і відлучають гроші до бюджету. Наперед розраховували вже за туди-то електроніку на зарплату і мікрофонію. Зауважено 20 квартир для працівників підприємства. Середньомісячний зарплатний плати становить 200 гривень. Відлучають тічасно, як і відлучають гроші до бюджету. Наперед розраховували вже за туди-то електроніку на зарплату і мікрофонію. Зауважено 20 квартир для працівників підприємства.

Київ — Чернівці — Київ.

Повторяючись до надрукування

Для місяці тому засоби масової інформації попередній смакували подробиці штурму адміністрації АТ «Чернівецький машинобуд» спецпідрозділами міліції. Для більшості жителів міста це була перша зустріч з міліцією, яку вони бачили вперше. А для працівників підприємства штурм заводу, мобілізація на посаду голови АТ Вангеліса Фотокакіса, побачили перебіг подій стали підставою для сумнівів у тому, чи наша держава справді стане правовою. Особливо, коли, по-друге, жовтні 1996 року, виникли проблеми акціонерів тобто різних політичних сил бізнесу, які працюють промисловості.

У статті «До керівного крила — через війну», опублікованій в № 198 «Голосу України», ми бачили розгорнутий картина правового конфлікту між Вангелісом Фотокакісом (який буде членом засідання засідання крила голови правління АТ) та акціонерами. Вони відбили переможцями у протоборстві. Однак проблеми на цьому не вичерпалися. Крапку ще не досі ставили рано. Навіть окремим недовідаючи знову побуду в Чернівцях.

довідаючи. Це по-перше. По-друге, нікого із вказаних у листі старшого слідчого осіб під час штурму на підприємстві не було. По-друге, жовтні 1996 року, виникли проблеми акціонерів тобто різних політичних сил бізнесу, які працюють промисловості. Особливо, коли, по-друге, жовтні 1996 року, виникли проблеми акціонерів тобто різних політичних сил бізнесу, які працюють промисловості. Особливо, коли, по-друге, жовтні 1996 року, виникли проблеми акціонерів тобто різних політичних сил бізнесу, які працюють промисловості.

—згідно зі ст. 363 ЦПК проведення виконавчих дій судовими виконавцями у неробочий день допустякати це лише у невідкладних випадках. І хоча у даній справі такої невідкладності не було, виконання відбулося викінного дня, під час святкування дня міста. Адміністрація підприємства про час виконання цього рішення не було отримувати. А Олександр Колеснік, який виконав рішення змінитися обставини: 2.07.1996 року відбулися збори акціонерів. Згідно з актом, складеним у присутності членів правління, печатку і ключі від службового кабінету передали на новобраного голови правління АТ Олександра Колеснік, який цього немає рішення на корист Вангеліса Фотокакіса.

—18.07.1996 року судовий виконавець склав акт про добровільне виконання попереднім головою правління Іваном Зайцевим, позов до якого подав Вангеліс Фотокакіс, судового рішення. Цей акт не виконав Вангеліс Фотокакіс, що виключало надаль примусове виконання судового рішення.

Скажи, хто поруч з тобою, і я скажу...

Викликає сумнів і неупередженість голови Першотравневого районного суду пана Кімістак під час розгляду позову В. Фотокакіса до тодішнього голови правління АТ Зайцева. Підтвердженням цього може бути акт комісії представників Фонду державного майна України та Міністрам, який було створено у відповідь на звернення Голови Верховної Ради України Олександра Мороза розглянути листа

Монологи записав
Владимир КРАСНОДЕМСКИЙ.

Вісн пророчтв і Вісн сучасн...

Григорій ГРИНЬ, Олександр КЛИМЕНКО (фото), «Голос України»

Щкаво, а скільки може коштувати баран? На ринку, стверджують фахівці, не більше 300 гривень. Для кожного з трьох засуджених, які почили барана в рідному колгоспі, «шашлик» обернувся трьома роками позбавлення волі. У колонії посиленого режиму, з конфіскацією особистого майна. А для держави гіне утримання й перевиховання виліється, щонайменше, у п'ять тисяч гривень. «Видбуває строк» тут і механізатор, який видавав голову колективної селянської спілки. «Злісний хуліган» також отримав три роки, а влома зачинилися шість джок і хвора дружина. Хто ж тепер підтримає, хто допоможе?

А загалом у колонії, що розрахована на 1200 ув'язнених, відбувають покарання понад дві тисячі чоловік. Звідси — і ліжка у три яруси у спальних приміщеннях, і, напевне, лише 10-відсоток від потрібного фінансування колонії.

Офіційно це Установа з виконання покарання — 64 УМВС України в Полтавській області. У просторіччя «зона», де начальником служить підполковник Микола Ісаєв. На табірному жаргоні — «зайці». Ісаєв — лозиний, справедливий, і за це його поважають «зеки». А повага засуджених для начальника багато значить.

«Найкрутішим авторитетом» у 64-й колонії

вважають пулового кота Базілю — його ніхто не скривдить. Крутіших від нього тут і бути не може, бо в колонії відбувають покарання лише особи, які засуджені вперше. Є серед них убивці, гвалтівники, рекетири, грабжники... Контингент — мозаїчний, проті, переважно, молоді. Середній вік — близько 25 років. З іноземців єдиний — Карим з Бангладеш — доглядає громадських папуг. За рік уже оволодів російською. Тепер посилено вивчає українську, має шанси вивчити ще вісім мов.

Більшість з ув'язнених плете дроздні сітки, а ще навчилися ліпити горщики, робити двері й вікна. Шоправа, з роботою суцужно колонія, що її залучували як контрагентську, сьогодні сидить на голодному пайку. Як, власне, і суміжник — турбомеханічний завод.

24-річний убивця, який «мотає» 15-річний строк, на не зовсім логічне запитання «Як живеться?» з іронією відповів: «Добре, навіть чудово! На обід їлемо».

У меню — борщ з картоплею, перлова каша з м'ясом і білий хліб. Снідані, пружні. Але чомусь навіть побіжний погляд на нього викликає гіркий присмак.

Полтавська область.

Терористів на свято не запрошували

Марчелло Мастоїянні був однією з найсильніших зірок європейського кінематографа, а його ім'я мільйони шанувальників кіно його ім'я протиснули невіддільне від імені іншого великого італійського класика — режисера Федеріко Фелліні «Солодке життя», «Вісім з половиною», «Капітан Корбеллі», «Місто жінок» — ось лише кілька із картин, у яких Фелліні запрошував свого друга Мастоїянні. Успіх був незмірний.

Протягом тижня посольства Японії влаштовували в усіх країнах прийомні нагоди свята. Не винятком стало і Перу. У вівторок до посольства Японії в Лімі приїшло майже 500 гостей. Було запрошено і президента Перу Альберто Фухіморі, але у нього в останню хвилину змінилися плани...

Те, що сталося за кілька хвилин по позачасу урочистості, можна назвати безпрецедентним. Група бовіноків - членів екстремістського угруповування "Братів наших по зброї" (BRAT) - що ввійшла до посольства, захопилася в заручники матір брата і сестру президента, кількох міністрів, зокрема міністра закордонних справ Перу, військові осіб парламенту. Крім того, представники угруповування вимагали звільнення з ув'язнення чотирьох членів своєї організації, які були засуджені за вбивство дипломата. У тому числі, посилаючись на Іспанію, Німеччину, Канаду, Грецію, Уругвай, Венесуелу, Польщу, Панаму, Італію, США, Іран, Ізраїль, Індонезію, Корею, Індії, Бразилію та Малайзію, які, за їхніми словами, прийшли на свято уряду.

Це не перший терористичний ак-
т за участю РПТА-року марксистсько-
го спрямування, що виступає за «рі-
вність у злочинах», і давно набув слави
найжорстокішого в Латинській Амери-
ці. Саме за схвальності до насильств
РПТА-року було вбито закомом. Нині
близько 400 осіб члени РПТА-року
в'язниця Гуро. Головна з вимог терорис-
тів — їх звільнення. Окрім того, о-
броєні автоматами Калашнікова
екстремисти вимагають видати їм мо-
бильні телефони, автомобілі та гроші
(«шматки»). Дістається хад перуансько-
го сільства, виплатити всьому у вигла-
ді таж заведеного «військового податку»
а також... змінити економічні чини-
ки, які призвели до вбивств. РПТА-року
уряд і радикально реформувати судо-

Якщо президент Перу не виконає вимог, терористи пообіцяли... розстріляти всіх заручників, розпочавши господарів будинку, тобто з японськ

Після кількох годин переговорів вдалося домовитися про звільнення жон-
нок. За добу терористи також погоди-
лися звільнити посівів Канади, Греції,
Німеччини, радника посольства Фран-
ції і перуанського дипломата, які зга-
дали себе роль посередників. Наступно-
ранку було звільнено ще кількох осіб,
чиє здоров'я від хвилювання і перевто-
ми істотно погіршилося.

Екстремісти також погодилися на те, щоб Червоний Хрест передав заруч

никам питну воду, харчі, ліки і кілька сотових телефонів. Проте на цьому, схоже, постушки закінчилися. Обидві сторони залишалися неспокійними.

Звичайно, за нинішніх обставин президентство Фуксиморі значно важче, ніж президентство в США. Але в середній Америці дипломатичні процеси ведуться 13 країнами Європи, США, Перуїєю. Перші особи цих країн одразу ж роблять відповідні заяви, у яких зазначають, що вони не будуть підтримувати Фуксиморі, не ризикують життими і здоров'ям їх заручників. США направили до Акви грану своїх спеціалістів з боротьби з наркокартелями, які будуть допомагати Перу експерти з Англії. Висловили готовність це зробити Німеччина, Франція та інші країни. У четвер до Акви прибув американський консул, який зустрівся з Юніо Кімо Ібеда. Мало того, виходячи з міркувань гуманності, Еквадор висловив готовність прийняти на своїй території терористів. Це не означає, що вони будуть звільнені і випущені, але ніки гави держав мають головні наміри, як змусити РМАТ змінити свої плани і звільнити заручників. Звичайно, це не означає, що Юніо Хресте, який дозволів заходити до приміщення посольства, каже, що захоплени зберігають витримку і спокій. Але ніки гави, щоб і терористи не мали ніякого впливу на здоров'я та життя заручників, будуть гдувати.

Американці знають, що роблять

збільшується від Різдва до Різдва завдяки величезній популярності поштової станції Санта Клауса

Свожий лист, що надходить, потрапляє до рук Санта Клауса та його гномів. У цьому й полягає секрет величезної популярності цієї поштової станції. Діти знають, що коли вони надсилають листи Санті, то їх обов'язково прочитає або він сам, або, принаймні, один з його маленьких помічників.

Звісно, Свита отримує пошту і після Різдва. Деякі з кореспондентів просто забувають затримати надсилати свої послання. Санти надходять сотні тисяч листів від дітей, які дякують йому за подарунки. І це йому, звичайно ж, приємно.

На жаль, Санта Клаус отримувє стільки листів, що не в змозі всіх їх зберігти. Проте він робить, що може: на поштовій станції є сховище, де можна зібрати більш як мільйон листів. Коли всі комори наповняться, найдавніші листи відправляють у вогонь. На щастя, наклеєні на них марки не поділяють такої долі: гном обережно зрізає їх з конвертів і прокладає по лінійкам у «Зеленому топі».

дають колекціонерам. Отримані гроші передають до Дитячого фонду ООН — ЮНІСЕФ. Ці кошти допомагають зробити світ для дітей кращим і щасливішим.

Деякі люди помилково вважають, що Санта Клаус живе на Північному полюсі або навіть в Швеції. Проте дитячий

вісх континентів знають, що справжній
адреса Санті — фінська Лапландія, —
розповідає журнал «Європа». Тож хвилюватися не варто: навіть якщо адресу на
конверті написано неправильно, більшість
лістів все одно доставляють у Фінляндію.
А коли хтось хоче бути цілком
певний того, що жодної помилки не трапиться,
йому треба лише написати на
конверті одну-єдину правдиву адресу.
Ось вона:

Santa Claus -
FIN-96930
Arctic Circle

ПОСТАТЬ нового — сьомого — Генерального секретаря ООН уже відома. Ним став 58-річний Кофі Аннан.

Американці можуть радити — Кофі Аннан, за висловленням Асоційєдд Прес, це саме те, що кої прабуду Ваніані. Рішотом Гант довгий час керував усіма миротворчими операціями як заступник генсека ООН, а тепер розмовляє англійською з американським акцентом, бо отримав титул бакалавра економіки в Макгістер коледж у штаті Мін-

дах у системі ООН. Він азує загопорити про себе в ніетомі під час війни у Перській затоці, коли зумів долати невизначені зарушків гарантувати правопорядок і півміліонів «робітників кіа у гостях» з азіатських країн, котрим «застрелили» в Іраку у Кувейті.

Серед пернах Кофі Анніна, що примірює ли з ним зрештою Паріж, зняття францужок та кількох аде-

Фардузин протия дис «англійськ роз в'язи» вийшло. Во ни симпатизували представників франко мовної Африки, ориєнтовано на ко лашно метрополію, — міністрів закор довних справ Кот д'Івуара Амару Есі, проте здалася нісія про збереження Сіне та на бач громада ния Гаїти.

Кофі Аннан — досвідчений дипломат, котрий провів понад 30 років на різних адміністративних посадах.

Америку: «Як дитина тропіків, я сприймав потребу обкутувати себе зимовим одягом як незручність... Один предмет мені здавався незрозумілим і неелегантним — хутряні «навушники»... І тільки коли повернувся з короткої прогулянки взимку, ледве не відморозивши вуха, я дійшов висновку — місцеве населення, певне, краще знає, як чини-

Цей цінний урок — ніколи не думати, ніби краще знаєш, як іншим жити, — за словами Аняаиа, став йому надалі у великій пригоді, повідомляють «Известия».

Фото Рейтвр.

Хто помолиться

Спеціальним указом британська королева Єлизавета II скасувала згадку про свою колишню невістку — Діану Спенсер — в офіційний недільний молитви англійської церкви.

За старовинною традицією, якої дотримуються й досі, у кожному англійському приході в неділю читають спеціальну молитву за здоров'я монарха і його сім'ї.

Після одруження старшого сина королеви — Чарльза — ім'я Діани було внесено до тексту молитви. Проте після їхнього скам'ялого розлучення цього року королева вирішила викреслити все, що нагадує про Діану.

Раніше в жовтій ім'я було креслено і з іційної молит-
я, яку промов-
ють депутати
парламенту перед
чатком кожної
засідання.

справда, части-
депутатів вис-
ловили сумнів
до необхіднос-
викидати з тек-
у молитви ма-
Уільяма.

за бідну Діану?

кий стоїть у спіску претендентів на трон під другим номером – за своїм батьком Чарльзом. Проте рішення Єлизавети II є законом I для британської імперії, I для її вірників.

Для того, щоб якось пом'якшити свободи, а церкві — можливість відмежуватися від справ мирських, повідомляє ІТАР-ТАКС.

СЕСТРА ЗАГІНУЛОГО РОЗПОВІДАЄ ПРО ТРАГЕДІЮ РОСІЙСЬКОЇ РОДИНИ ІЗ ГРОЗНОГО

Брат казав їй: «Ліпше було б нам під бомбарди загинути, ніж жити такими ізольованими». Йн, мовляв, життя було зрозумілим, брати, вона падає з ним сперечаєлася. А тепер він загинув. Та не від бомби.

Родина Юри мешкала в мікрорайоні за Сунжкою, неподалік президентського палацу. Її батько працював будівельником час першого надтоку на Грозному 22 грудня 94-го. Половина дня лягати поверхівка завадилася, ніччє відірвала, а під'їзд, де була їхня квартира 13, чудом зберігся. Значино, повилазати швидко, перш, у стінах злягли дорки, але Юрій уважав, що їм дуже пощастило — квартиру обляють відбудувати. Пізніше будинок бомбили не один раз, із усьоголого під'їзду знесло три верхні поверхи. Але навесні цього року будівельники з Татарії зробили в під'їзді добротний ремонт. Шкафку квартиру мали Юрко з Тетяною, балконом, лоджії, два туалети...

Боже, як несправедливо! Вони все жили в Грозному переказі, якого тільки вони не зазнали, а нині, коли начебто й мир...

Вона, сестра, від самого початку війни хотіла забрати братаву родину до Москви. Але Юрій, який в неї і не їздив, після ранньої смерті батьків вона замінила йому мати. Серіє розривалася, коли бачила по телевізору, що відбувається в Чечні. Як можна залишатися в такому пеклі?

Та й тримала квартиру. Ліпше будинок опрацю згорів бн, толі Юрко, певно, живився б 6 жовтій. Якось їм брати зрушити з місця, але їй тому, що під час першого бомбардування, коли бігли до підвалу, Тетянина мати задала йому і цілий рік не плавдалася. І в тому самому підвалі. Випираючи, мріяла хоч скаржину хліба посмакати. Неймовірно, як вони там кинулися. Без харів, без води...

А брат все хотів заспокоїти сестру, не дозволяв з бжежними балачками дістати. Повадилася, що йому вдалося підвсти у підвал 3-ї, і тепер їхні «підземні братство» (в тому підвалі проживало близько 30 чоловік) вчужаче судилися насколоді від татця і гарчачі їд. Тана — молодше, припала, чишок борщом і тепер нече дуже смачні коржикі, навіть солідати доводилося підгодовувати. Але борщом в них швидко скінчилися, а війна все принала. Лише під час похорон сестри дізналася, що торік у лютому у п'ятій російській офіцер мало не розстріляв Юрія. Брат короткими перебіжками пробивався з каністрою до калюжі, щоб воли забрати, аби забрати і бжжачі. Але в тому офіцері вдалося, що то — бойовик, і їн наказав не рухатися. Юра розмисляв: «Ти що, дуриш?» А той: «Як ти смієш зі мною так розмовляти?» — і вже курок зняв. Юра зрозумів, і всі ходили в підвалі відніш надіш надіш. «Якщо його зачепили, то й він перестаріть також».

Потім свої з своїм солдати грабували його квартиру. Зається, контрактики. Вкрали дукати, і Юрій зрозумів, що Юра пригнута для дохот. Світлана че, що й війни вступила до інституту в Ставрополі і вінніла там замк. Дікуни було легко вніести, а те, що взяли не змогли забрати. Юра тремив у підвалі ш постріли й піднявся в квартиру. «Здоли» вибачилися: «А ми думали, що тут чужі жити...».

Сон брат ніколи про таке не писав і не розповідав. Зустрічалися вони постане торк уткати. Юра приїхав до Москви, сподівався боляй трохи підібрити, щоб проголосити сім'ю. А у сестри було значно серйозніший план, і вона не могла не віднести, а те, що взяли не змогли забрати. Юра тремив у підвалі ш постріли й піднявся в квартиру. «Здоли» вибачилися: «А ми думали, що тут чужі жити...».

Глухо! Як тільки адміністратори бачили фінансовий шпигун, одразу шукали прайд відмовити. Потім їй пояснили: начебто згори боля казківка — не приймай на постійне проживання біженців з Чечні. Росини, мовляв, потрібні в Чечні, щоб збергалися несподівані Росії. Отож, брат, натомість шоб переночувати в Москві, тільки намісники. І сумував він без своєї Тани. Двадцять років одружені, а Юра ставився до неї як до нареченої. І тільки до коханих роковин несла дарував одне з улюблених хризантем, обов'язково — білий. У Юрковій дружині — іконописна обличчя і кола — особлива. Ми ось хопимо, а вона... ступала, внісше несла себе по землі. Тепер Тана не віп'ати — старенька бабуса.

Ну як вона відступила толі брата з Москви? Треба було дівити рішуче, надішвати на всі прописки, самий дитини до Грозного й забирати, есмі дитини з матір'ю. Та сестра сама могла б їхню сім'ю проголосити, взяла б догляд роботу ще в двох-трьох фірмах, бухгалтері з її досвідом сьогодні скрізь потрібні.

Починаючи з 6 серпня, коли в Грозному спалахнув новий конфлікт, страшний шн на роботу, сиділа вдома, не відраховувалася од приймає й телевізора. Серіє захопилося болем, але не викликала дікарі, не брала телефонів. У перервах між телевізійними пілх докладам вайер'яну і моліла. Засинаючи на короткий час, бачила одні і той самий сон. Юрій, зкривавлений, лежить на землі і його топить величезні, до самого неба боги.

Сон внісався швидко. Але який же шаласний був той день 23 серпня, коли брат раптово зателефонував. Кохне його слово звучало як музика: «Ми живі, сестро, живі. Телефонувати тобі з міської кураської станції. Добри люди проголосили нам тут хату. Увійшли, у борт Оуризмало компенсацію за свою квартиру — розплатилися. Ну не реві! Більше ми до Чечні не повернемося».

Довосясь все, щоб повернутися. І знову через калюжі прописки. Це розумно не згадувати, але на Кубані, як і в Москві, біженцю неможливо прописатися навіть, якщо він сам кунин собі жити. Там племеніні Світлану два роки до законного чоловіка не прописували, інакше прописали, та й те тільки тому, що вона скорі мала родити. Простіше казати, як може, хитра зміна, щоб не вважали, що більше забора, тим простіше лабери вимагати?

У Краснопольській міграційній службі брат сказав, що допомогти з пропискою може тільки статус вимушеного біженця. А шоб отримати цей статус, треба подати довідку про випуск з Грозного всіх членів сім'ї, довідку про звільнення з попереднього місця роботи, довідку про зарплату і ще шось таке.

Ось тільки патріарх Юра й Тана ширнули на початку жовтня до Грозного. Сподівалися швидко повернутися. Юра збирався до хололів хату відремонтувати, там скрізь шпінати. Та знову поточили до бюрократичної пастки. Ім скажи, що треба чекати — немає печаток. Мовляв, в установах відбудується обмін старих печаток з гербом на нові, і самозволяють вільної кінчирі.

Учасні з Грозного й відвадана сім'я друж, разом вирішили, що треба швидше від'їхати, не одсто отримати ці лодівки без грошей не вдалося, а у них грошей немає. Через кілька хвилин післи того, як гості пішли, продавці стукт у двері, і жіночий голос покликав: «Тана!

Юро!» Він пішов відчинити: «Мабуть, наші сусіди забули». До квартири увірвалися троє чоловіків і дві жінки, всі — у камуфляжній формі, з автоматами: «Перевірка документів!» Забрали паспорт і наклали їм швидко одягатися. Внизу чекала біла «Волга».

Господи, алже Юра такий сміливий, сильний, чому їм підкорився віншам? Чому Тана не кричала, не клекла на коліна до Росини? Грозини, які приїхали до кубанської станції на похорон Юри, розповідали, що в місті терор рідко зустріне когось із росіян, навіть на базарі; живуть вони там затішніми, як мина. Такого клекати на допомогу, коли в під'їзді, крім Тани з Юркою, зашлілася ще дві жінки.

Тільки одна російська сім'я. А сусідка з шостою поверху, у них немає родичів у Росії) стрипатогом злізала вже жовтіла. До них увірвалися двоє чоловіків, хотіли знявати дівчинку, мати виштовпувала її на балкон, та спустилася ривною білі й їй побігла. Якби міліціонери трохи сплизилися, ту жінку вже задушили б. Від'їжджаючи, вона віддала Тани ключі. Та вже наступного дня прийшла Світла з першого поверху й зажадала впусти її до квартири, що внісавлася, і росіяни: у них шестеро дітей, а будинок згорів.

Усі квартири росіян, які виїхали з під'їзду, було заселено погорлішими з розбомбленими сім'ями. І це закономірно — поволін мешканців Чечні жити немає де. Нові судби були зовсім не схожі на тих доброзичливих, чужинчечів, з якими Тана прожила шість життя, серед яких у них з Юркою були найкращі друзі. Тепер нікого з них вона бачити не хоче, почути чийсь чеченську мову, задиратися і, вольно-чужо, що чеченці ще довго-довго не зможуть пробачити мам, росіанам, того, що внісав російська армія. Жити в міст-кварталі й мати добрі почуття до чеченців, і в м'я заступити якийсь наведено війська, просто неможливо! Тана сама, коли виходила з будинку і знову бачила знівчені скелети улюблених вудів, стискала вуста, і в такі моменти хотілося кричати: Немаймо, правда, кому.

Навели банди на квартиру Юри все ж таки не нові, а старі сім'ї. Алже вбачили знали не тільки їхні імена, знали навіть серйознісінькі імена, і в них були широкі поранення. У машині вони відразу почили на його крісло: «Ти шпінгун! Шпінгун!».

Завезли їх до якоїсь універсальної Тана сама дізналася, що це під Шалі. Випитовували зв'язаних у темряву: «Тут ми покалі ілий вай пока!» Вам було не нуло підхитити, зустрістесь зі своїми...».

Троє бандитів язвували Тана на очі, у чоловіка. Сестри про не розповіла сусідка з 13-го поверху, її допитували разом з Танаю. А невже саме приховувала, намагалися заперечити, що Юри перестрелили не кували. Та банди сестри, коли стояла біля трини, корили сід на обличчя й рухав брата. Заір, зірпі... І ніхто їх, знову, не шукати, чому й порушено кримінальну справу.

Вони поставили Юру крізь уривки і змушували повернутися спиною, а він казав: «Старайтеся в обличчя. Коли Юра впаде і банди кинулися до нього, Тана вже змогла вибратися з машини й стрибнула з обриву. Не розумію, чи розблалася чи ні, чи бачила Тана, чи знайшла, хоча чула, як вони голосно, брутально лаялися — злізали, що упустили й Сідний

каже, що не неймовірний випадок. Як правило, жертви зникають безслідно.

На ранок, приїждючи до тяти, Тана дізналася, що в дорозі. Страшно, вмішувати їй зникати йнакше чеченські жінки, злякавшись спочатку, потім закутали в довгу хустку і довели до автобусної зупинки. В Грозному в комсандрату Тана тримали під арештом шри два години, не знімали її до Юри. Потім разом з трупом її супроводжували до кордону з Кубанню чеченські міліціонери, а далі — російські.

Тана не хоче казати з цієї кубанської лодки. Але бандити мовчаві її там знайшли, вона — свідок, який залишився в живих... Тана треба нетайно сказати, але де?

Опрацю після похорону сестри поїхала в Усть-Лезинську область, чула, що там у селі Біломості непогано влаштувалися колишні грозинці. Через загрозу побирання, ворогові не побачили. Місцеві підналюють будинки прибіжжам, дають їхню техніку. Через загрозу вбиття вони, мовляв, біженці, коли будуть собі хороми, а ми все житимемо... у халупках. У бататосів справді напів тупі, але хотіло б до ширі... Не кажи, що про ладно... Митишся від свята до свята. Одна радше: «п'ють, а в полі буркани лежать незібрані. Колонії грозинці не можуть піти додому, не дають їм, мовляв, не російські громадяни... Всі росіяни з Чечні вважають «чеченцями».

Тільки тепер сестра остаточно зрозуміла, що брат мав рацію, коли казав: «Росія велика, а мисля мій їн немає». І все ж життя не можна, смертельно небезпечно росіянам повертатися до Чечні. Кули їм дається, сестра Юри, звісно, не знає, вона ось одну свою Тана у своїй величезній Росії принадувати по-людськи не може. Як жити? Як жити?

Що долати до цієї світової? Дозволя собі ніше одне уточнення: повертатися до зруйнованої внісше Чечні небезпечно не тільки для росіян. І підступності біженців до повернення просто жахливі.

З січня 95-го на прийом у наший організації, що працює при «Літературній газеті», побувало близько п'яти тисяч біженців з Чечні. На запитання: «Чи бачили ви повертатися?» росіяни й чеченці піднімали по-різному. «Назашо на закінчили війну?» — чеченці. Потім шість російські, поверталися до Чечні і ті, що не поверталися, і бачили, хто, шоправда, залишався перебіжжям — в чеченській землі...

Усі грозинці кажуть: у нас було три війни. Перша — це грабовий штурм міста. Друга — березень 95-го, коли бойовики заохотили козлов Грозного — Чорноріччя. Третя — нинішній серпень, «коли ми дали 48 годин...» Дале! Пообіляли їм знаменитий «гуманітарний коридор». Ті, хто повернувся в Москву, казали: «Ми бачили колони...».

Багато кілометрів довелось поїзти, притиснувшись до землі, бо над головою свистіли кулі.

Транспорт? Якій транспорт! Мешканці нагромадили вантажі, і вантажі, і не вантажі, стояли покриті величезними стариками. Знову, російські. Чеченці свої косяки забирали.

Шоля міграційній службі Москва вдалося погорлішим Чечні направилення на провід назал. Якщо шість із прохочів шперитомні вай голоду або серйозній напад ставитися, грошей на ліки або намоти класу, а міграційній службі немає, тоді статті шитра не переказано. Не кажучи вже про компенсації погорлішим, про які потім «забув» уряд, який їм розбомбив. Зате протестують усієї війни біженців швидко вивести безплатні квитки до Чечні.

Квитки у смерті? Діля ГРАФОВА, голова Координаційної ради допомоги біженцям і вимушеним переселенцям.

«Літературна газета» від 27 листопада 1996 р.).

На знімках: біженці на вулицях Грозного.

Володимир СПІВАКОВ: «Працюю в Іспанії...»

(Початок на 7-й стор.)

«На сцені опшукати не можна, — переконаний В. Співаков. — Слухач одразу відчувася фальш, несприятелі. І коли кажуть, що мовляв, «публіка — лава» — а і так виключаю — це жахливо. Це приналежність артиста, бо не відпадає праці».

Мастерство вважає, що публіка на його концертах завжди знає, звідки чого вона прийняла у зал. Вона завжди відчуває ширший за нею виконавчий чи ні? Можливо, це ознака з найкращих світових мистецтв, що народжується на сцені.

Професія зобов'язує

«То неймовірно тяжко, — зізнається Мастерство. — Скажімо, я приїжджаю в Монако, відкриваю вікно в готелі. Найважливіше виступити, щоб сидіти за столиками кафе ладно, навпроти — прогукуються набережна пари, шумить море... І з закінчення виступа, запізнюю його шпигери, мовляв світло і керу до шоу скріпкою. Французі з цього приводу кажуть: «благодарствуй зобов'язує».

Я утворюю бн — наша професія зобов'язує!»

Шоркуваті дні в Хоріху

«На жаль, я не маю змоги займатися викладацькою роботою, оскільки постійно гастролюю», — розповідає Мастерство. І все ж таки протягом п'яти днів шоркуваті В. Співаков сів викладачем. Після смерті Матіа Мілантеші, російському віртуозу музики запропонувано вести курс цього великого скрипала. «Таким чином я продовжу п'ять днів у швейцарському Хоріху, де під патронатом мера міста талановиті музиканти зі всього світу готуються у майстерних відомств Мастерства (master class) до майбутніх міжнародних конкурсів», — каже В. Співаков.

Але і робота з кожним оркестром останнім часом Мастерство диригував

такими відомими в світі оркестрами, як Чикавський симфонічний, філармонічний зі Лос-Анджелеса, Лондонський симфонічний — то велика наука творити. Бо, як вважає сам диригент, щось приграти зробити, щось довести, а інколи і сам вчинити. «Я думаю, — додан В. Співаков, — що багато професорів погодяться з такою думкою: вони багато чого навчилися у своїх студентів».

Пенсія річ, що на всі концерти «Віртуозів...» прагнуть потрапити студенти, які готуються стати професійними музикантами. І Мастерство завжди йде їм назустріч, навіть дозволяє сидіти на сцені і спостерігати за грою музикантів зближся. Звісно, не всім адміністраторам, організаторам концертів такий лібералізм виваженого музиканта до вполі, але мусять терпіти. Ось і на грудневий концерт «Віртуозів...» у Києві десятки студентів консерваторії і музичних училищ саме так і потрапили в Національну оперу, щоб почути і побачити, як грають справжні майстри.

Як народжується несповторність її величності Музика. І, певно, почитати.

Оркестр — в Іспанії, дні — в Парижі...

«Я не живу взагалі ніде, оскільки постійно перебуваю на гастролі», — сказав на прес-конференції В. Співаков. І все-таки...
«У мене — російське громадянство і річчю візи практично в усі країни, де доводиться виступати. Бо з російським паспортом доволі складно одержувати візи, виступаючи в посольстві, і в мене немає для того часу. Оркестр перебуває в Іспанії, діти втягає в Парижі, а тепер я ремонтую свою московську квартиру. Бо хочу там частіше бути».

Людіміла МИКИТЮК, «Голос України»

Герой наш дожив до п'ятдесяти. І шойно відсвяткував цю дату. Урочистості відвідали представники майже всіх міністерств, бо герой наш у ділових стосунках зі шлімом радим міністерства та відомств. Тим часом сам він ніколи не був держслужбовцем, хоч і народився буремного 1946 року після відпущеної постанови Ради міністрів. Насправді його пошуку підписали відомі вчені та ділові культури (Чернішів, Холодний, Рильський, Вороніж, та інші).

Герой наш одержав спеціальний статус громадської організації та ім'я Українсько-голландської охорони природи. Курйозно живий! На його рахунок чимало справ, згоріло чимало і очолює ним громадськість свого часу відомі виступи екологічного неспокій, ці чим минули. Формальному «загалу» вони запам'яталися обов'язково-добровільними виступами та марафонами. Однак організації не позбулася самостійності і нині має власну архітектуру: 25 обласних осередків, 440 районних, 102 міських і 49 тисяч первинних на підприємствах. Загалом дев'ять мільйонів членів, — повідомляють нам.

Вісник, шоправда, п'ять мільйонів не платять. Товариство зробляє тим, що знає в оренду 19 Будинків природи, займається видавничою (журнал і кілька газет) та пошлюю господарською діяльністю. І в Секції охорони наш знамається створенням національного природного парку «Кайніські гори». Холодний ар. Секція охорони тваринного світу визнає стан безсмертності у навколоводних екосистемах малях річок України та в 30-кілометровій зоні. А секція природоохорони сад природоохорони налагодила громадський контроль за дотриманням природоохоронного законодавства. І в результаті. Сорок відсотків загальної кількості виявлених цього року порушень (те 20 тисяч).

— П'ятих громадських рук робота. Як дотичне міністерство, відносячи брак коштів на фінансування основних програм, відомств, так і такої співпраці? Немає таких. Того святкування 50-річчя створення Українського товариства охорони природи відбулося за морального сприяння Кабінету міністрів. Фото Юлія ВЕНТЕРША.

Реклама

Арбітражний суд Львівської області порушив справу про визнання банкрутами:

— товариства з обмеженою відповідальністю «Фірма РІО», справа № 2/853 від 26.09.96 р.; юридична адреса: 290040, Львів, вул. Сигишська, 52, к.25; банківські реквізити: р/р 467891 в Львівсько-міжбанківському відділенні Укробанк Львова, МФО 325097 (290014, Львів, вул. Личківська, 128);

— приватного підприємства фірма «Валетта», справа № 2/854 від 26.09.96 р.; юридична адреса: 290054, Львів, вул. Яворницького, 5, к.59; банківські реквізити: р/р 1468536 в АКБ «Галицький», МФО 325257;

— приватного підприємства «Сузір'я плюс», справа № 2/896 від 30.09.96 р.; юридична адреса: 290022, Львів, вул. Зацьківського, 4а/21; банківські реквізити: р/р 464840 у Львівському обласному управлінні Укробанк Львова, МФО 325796 (290000, Львів, вул. Січових Стрільців, 9);

— товариства з обмеженою відповідальністю «Команда», справа № 2/916 від 16.10.96 р.; юридична адреса: 290022, Львів, вул. Городоцька, 247/35; банківські реквізити: р/р 3467780 у АК «Електронбанк» Львова, МФО 325213 (Львів, вул. Грабівського, 11);

— товариства з обмеженою відповідальністю «Оліс ЛТД», справа № 2/908 від 14.10.96 р.; юридична адреса: 290003, Львів, аеропорт ІА; банківські реквізити: р/р 467965 в АК ЗУКБ, МФО 325365 (Львів, вул. Левинського, 67);

— товариства з обмеженою відповідальністю «Яріс», справа № 2/917 від 16.10.96 р.; юридична адреса: 290052, Львів, вул. Широка, 31; банківські реквізити: р/р 464754 в АК Електронбанк Львова, МФО 325213 (Львів-11, вул. Грабівського, 11).

Арбітражний суд приймає заяви кредиторів та можливих санаторів упродовж місяця з дня публікації цього оголошення за адресою: Львів-10, вул. Личківська, 81.

Арбітражний суд Києва порушив справу про банкрутство: ПП «Атлант-95» (Київ, вул. Салютна, 14; р/р 1644628 в АБ «Інком», МФО 322841) справа № 19/47;

ТОВ «Раліс» (Київ, вул. Салютна, 29, к. 23; р/р 25467815 в АТ «Глобальбанк», МФО 300078), справа № 19/46;

ТОВ «Масер» (Київ, вул. Шевченка, 56; р/р 7467708 в АБ «Інком», МФО 322841), справа № 19/44;

ПП «Промбудсервіс» (Київ, вул. Салютна, 14; р/р 609521 в Станкофіліалі «Експобанк», МФО 322421), справа № 19/45.

ООО «Український хліб» прекращає свою діяльність в зв'язі з реорганізацією (приспоєненням). Требування кредиторів направляти по адресу: г. Киев-32, ул. Сахганского, 78-А. СП «БАК ХАУС».

Арбітражний суд Донецької області (341005, Донець, бульвар Пушкіна, 34) возбудил дело № 10/2-96 о банкротстве общества с ограниченной ответственностью «Агларно-проект» (г. Донець, вул. «Чинар» (Сверсек Донецької області, ул. Артема, 59; р/р 467725 в Артемському відділенні Укробанку).

Претензії кредиторів приймаються в течение 10 календарных дней со дня опубликования объявления.

Арбітражний суд Вінницької області (287100, Вінниця, Жемчужине шоссе, 7), порушив справу про банкрутство № 143/8-1644 від 04.11.96 р. ПТФ «Електрон» (287100, Вінниця, вул. Соборна, 41; р/р 2609697 у Вінницькому регіональному управлінні Укробанку України, МФО 3012571).

Претензії кредиторів і заяв санаторів приймають протягом місяця з дня опублікування цього оголошення.

Арбітражний суд Чернівецької області (274010, Чернівці, вул. О. Кобилянської, 14) порушив справу про банкрутство: МПП «Восток» (Чернівці, вул. Нагірна, 34/1; р/р 1609430 в РУ ПБ), справа № 5-97-119/19;

МПП «Кантар» (Чернівці, вул. Головна, 218; р/р 468802 в АТЕ «Україна», справа № 7-53-19/19).

Претензії кредиторів приймають протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Зміни до інформації про випуск акцій Акціонерного комерційного банку «Синдикат»

Комерційний банк «Синдикат» відповідно до Закону України «Про ціни і папери і фінансову біржу» та Типового положення про порядок реєстрації випуску акцій і обігів підприємств та інформації про їх випуск (07-01/96), затвердженого наказом державної комісії з цінних паперів і фондового ринку від 20 вересня 1996 року № 210, повідомляє про зміни, що сталися в інформації про випуск акцій акціонерного комерційного банку «Синдикат», яку було надруковано 6 грудня 1996 року в газеті «Голос України».

В частині 3 пункту 13 інформації про перший випуск акцій акціонерного комерційного банку «Синдикат» було вказано, що перелік акцій на акції здійснюється за місцем знаходження підприємств, які реалізують акції торгівлі цінними паперами — інвестиційної компанії «Проспект інвестментс» (Київ, вул. Вороб'євського, 22, тел. (044) 216-45-90).

Засновники акціонерного комерційного банку «Синдикат» прийняли рішення про внесення змін до інформації про перший випуск акцій акціонерного комерційного банку «Синдикат».

Частину 3 пункту 13 викласти в такій редакції: «Перелік акцій на акції триває з 16 грудня 1996 року по 16 червня 1997 року з здійсненням за місцем знаходження банку».

Рада банку.

Арбітражний суд Криму (Сімферополь, К. Маркса, 18) возбудил дело № 32/96 о банкротстве:

1. Дело № 1675-3 на ПФ ООО «Никитет ЛТД» (Керчь, ул. Героев Сталинграда, 58, корп. 1, к. 13, р/р 000467828 в Приватбанк Керчь).

2. Дело № 1511-3 на ЧМП «Ролдинг» (Керчь, Вокзальное шоссе, 26, п/р 000467335 в Укробанке Керчь).

3. Дело № 1707-10 на ПК «Природа» (Керчь, ул. Козлова, 17, р/р 000461632 в Укробанке Керчь).

4. Дело № 2079-5 на ООО «Гера» (Керчь, ул. Смородневского, 1, р/р 000467763 в Приватбанк Керчь).

5. Дело 1913-1 на ЧМП «Командор» (Керчь, ул. Орджоникидзе, 49/4, к. 140, п/р 000144502 в Приватбанк Керчь).

6. Дело № 1995-5 на ООО «Коллида» (Керчь, ул. Буденного, 40, к. 67, п/р 00046730 в Приватбанк Керчь).

7. Дело № 1994-5 на ООО «Ивирна» (Керчь, ул. 23 Мая, 160, р/р 000467131 в Укробанке Керчь).

Письменные заявления с инициативными требованиями к вышеперечисленным должникам принимаются арбитражным судом Крима в соответствии с Законом Украины «О банкротстве» в течение месяца со дня опубликования объявления.

Зміни до інформації про строки переплати на акції КБ «Тавриабанк»: «Термін передплати акцій: з 17 грудня 1996 року до 23 грудня 1996 року».

БЕСПЛАТНО!

ПОДКЛЮЧЕНИЕ К Сотовой Сети

+

СНИЖЕНЫ!

ЦЕНЫ НА ТЕРМИНАЛЫ

модель	старая цена	новая цена
NOKIA-720	932	739
MAXON	720	529
MOTOROLA	734	636

ВРЕМЯ НЕ ЖДЕТ!

253002, г. Киев,
ул. Луначарского, 16/4.
Тел. (044) 517-28-38

ИЗДАТЕЛЬСТВО
КОДЕКС

Украина,
310057 г. Харьков,
а/я 9123
(0572) 23-76-75
факс 43-14-56

**ЮРИДИЧЕСКАЯ
и ДЕЛОВАЯ
литература**
для профессионалов
и самостоятельных людей
по ценам издательства

Вікриті акціонерне товариство
«Експериментально-механічний завод»
(Київ) у зв'язку з відсутністю кворуму
на загальних зборах акціонерів
5 грудня 1996 року 9 січня 1997 року
о 10 годині проводить загальні збори
акціонерів за адресою:

252013, Київ, вул. Бульварний, 6,
тел. (044) 295-46-79.

Регістрація учасників зборів розпо-
чинатиметься з 9 години.

Порядок денний:

1. Прийняття нової редакції Стату-
ту ВАТ «Експериментально-механі-
чний завод» (Київ).
2. Обрання органів управління та
контролю.

Вікриті акціонерне товариство «Луцькпластмас»
повідомляє про скликання загальних зборів акціонерів,
які відбудуться 30 січня 1997 року о 10 годині
в актовому залі підприємства за адресою:
263020, Луцьк, вул. Рівненська, 76 а.

Порядок денний:

звіт (інформація) Правління про господарську діяльність то-
варства та наміри розвитку виробництва на 1997 рік;
затвердження зміни до Статуту акціонерного товариства і підста-
туних документів;

звіт про роботу Спостережної Ради та обрання її членів;
обрання Голови та членів Правління;
обрання Ревізійної комісії;
про делегування окремих повноважень загальних зборів Прав-
ління товариства;

різне.
Регістрація акціонерів з 9 до 10 години.

Арбітражний суд Києва по-
рушив справу № 18/273 про
визнання банкрутом Товари-
ства з обмеженою відповідаль-
ністю «Юнона ЛТД» (254071,
Київ, вул. Лук'янівська, 65/67,
р/р 467409 в АКБ «Интер-
банк», МФО 300216).

Претензії кредиторів при-
ймають протягом місяця з дня
опублікування цього оголо-
шення за адресою: 252030,
Київ, вул. Б. Хмельницького,
44-б.

Інститут Росії НАН України
(Київ-133, вул. Кутузова, 18/7) оголошує конкурс
на заміщення вакантних посад за напрямом:
дослідження соціально-економічних, державотворчих
і політичних процесів у країнах СНД

Вакансії:

- завідуючий відділом — 1;
 - продіючий науковий співробітник — 1;
 - старший науковий співробітник — 2;
 - науковий співробітник — 1;
 - молодий науковий співробітник — 1.
- Умови конкурсу — загальні.
Документи приймають до 15 січня 1997 року.
Довідки за телефоном 295-46-38.

Арбітражний суд Донець-
кої області (340105, Донець,
бульвар Пушкіна, 34) возбудив дела о банкротстве:
№ 9/2-26 Б малого частного предприятия «Нектар» (Донецкая область, п. Новоуленское, ул. Советская, 23; р/счет 468413 в АК АПБ «Украина» Артемовска).

№ 8/2-26 Б МПЧП «Негоциант» (Донецкая область, с. Зайцево Артемовского района, ул. Кооперативная, 14; р/счет 1468731 в АПБ «Украина» Артемовска);
№ 11/2-26 Б ООО «Рада Конвей» (Артемовск Донецкой области, ул. 1-я Железнодорожная 43/16; р/счет 46772 в АК АПБ «Украина» Артемовска);
№ 10/2 Б ООО «Промышленно-коммерческая фирма «Ликс» (Донецкая область, Соснск, пер. Маяковского, 10; р/счет 467699 в АК ПИБ Артемовска).

THE CENTRAL EUROPEAN UNIVERSITY

FOUNDATION

Invites applications for

Post-Graduate Fellowships
For the 1997/98 Academic Year

The Central European University (CEU) is an international
institution for post-graduate study and research. CEU also
promotes educational development and policy-making throughout
Central and Eastern Europe and the former Soviet Union
(CEE/ISU). CEU has a provisional charter from the Board of
Regents of the State of New York.

UP TO 500 FELLOWSHIPS are available to qualified candidates from Central and Eastern
Europe and the former Soviet Union on a competitive basis. These fellowships packages cover
the USD 11,000 tuition, housing, travel costs and a monthly stipend. A limited number of full
or partial scholarships are also available for top students from countries outside of CEE/ISU.

Master's and Doctoral Programs

Budapest, Hungary

- Legal Studies - Comparative Constitutional Law — LL.M.
SJD (acceleration pending)
- International Business Law — LL.M.
SJD (acceleration pending)

Minimum entry requirements: a university or college degree and English proficiency

For additional information and applications material, please contact

UKRAINIAN LEGAL FOUNDATION

Ms. Verzhnya Shevchuk, Program Director

Ph: (044) 227-3297/36/52

Fax: (044) 227-3228

* Please note PhD and SJD programs are open to selected graduates of the respective CEU Master's program.

Не хочеш своє — годуватимеш чуже

СОДЛАТИ не годувати і не мерзнуть. Це у висловках райони військових частин. Містр оборони України Олександр Кравчук під час перебування у Залізній дивізії підкреслює, що така співпраця людей воєнних і військових повинна стати прикладом для всієї України.

Військо

Хто дивиться польські телепередачі, незабаром зможе переконатися, що тісні взводні військові частини в Австрії — факт незалежності. Телеграф у Варшаві на чолі з паном Евою Почтар, яка добре володіє українською мовою, створила документальну телестрічку про будні двох сестер з України, що були в Залізній дивізії. Четвертою групою чотирьох польських телеві-

зійників, які як кажуть, пофотували, коли стали свідками вітчимі цілий подарунок, бібліотеку, передали на газети «Голос України», «Яворіщина», «Високий Замок» жінками військовиком. Усіх добрих не переліши, а загалом окремих — не пасує.

Пані Ева Почтар у розмові зі мною зазначила: «Я особисто переконана, як люди швидко своє айсько, дають про

нього. Повірте, економіка не скрути мінусів. Аж в Польщі не недавно не рехувала не дніш часи. Але німціш порядки ставлення народу до армії — не забуватися. Прогамно, аби наш телефам теж прислужився прому».

Командир своєгоного артилерійського полку поковник Сергія Ніколаєва вважає, що домігтися відривної бойової інженерії допоможе і тил. Суттєво допомагає.

За словами заступника голови Яворіської райдержадміністрації Івана Карпи, який допомагає військовикам тримати під обсервацією котленим, те, що вони роблять для військових, — законнірний і жодної похвали

не потребує. Хіба мати дбає про артилію для того, щоб хтось її сказав, яка вона добра? Народ гомує свій армію мовати, іншак — приде чужа.

І як щиро чути про інше. Не так давно з Великобританії — що інформації з одержала від командира Залізної дивізії надійшла велика партія ліків для українських воєнків. Однак ця гуманітарна допомога так і не перетнула нашого кордону — забракло міжхос — формалізмтеж. Отож інакш адміністрація на басті туманного Альбйону. Англійський гумор «тонкошар» нашою — Джерментому не сприйняв.

Яворі
Авльської області.

Богдан БЕРЕКЕТА, «Голос України»

Була в кожухарів таємна мова

Старожилки Нової Вижви досі пам'ятають її

БІЛЯ нинішнього районного центру Старій Вижівці розташоване село Нова Вижва. Перші відомості про нього належать до 1508 року, коли польський король Сигізмунд віддав його у володіння князю Сангушкам, дозволив заступати тут містечко. З історичних джерел відомо, що місто свого часу мало мадебувувати право. Серед неперіодичних боївних завою, а в місцевій церкві до 1914 року зберігалися переможні рукописні листи, а також цілі ікони на дошках з XV і XVI століть. Сьогодні Нова Вижва — земчаків польське село.

Не знайшли, — заперечив мей голова Старовижівського райдержадміністрації Володимир Гайдук. Це особливое село. У ньому було старіше таємну мову, якою розмовляли лише місцеві жителі. Старожилки досі розмовляють нею. Називають цю мову шакарською, бо колись у селі було багато людей, які щили кожухи, в погоні шевців знаходилися шкаріями. Це позначалося на звичайному райдержадміністрації Григорієм Барановським, з ним поїздить в Нову Вижву. А в цілому працює, який знаходить шкарі, понадед шкарі.

Ми з Григорієм Васильовичем поїздимо до автомобілі і поїдмо до Нової Вижви. Дорогою я просив Барановського показати кіля сів з таємної мови. І почув: село — востра, согому — бачуся, коропа — реваха, ковабса — рахманна, обманоу — генати, тіли — чехріткі.

Коли ми проїжджали по вулиці кадрах, Григорій Васильович показав кілду.

Ковбаси черв'яки гадін-бачку.

— Як це розуміти?

— Хлопцях добре біє горілку, — пояснив Гілі.

У місцевій школі директор Володимир Калітенко розповів, що нинішня сільська шкарієць, зокрема Олена Чухарка веде список таємної мови.

— Це село має славу історичну.

З 1521 року село було волинським центром, — розповів Олена Терентівна, яка на мові прохання принесла в школу список новоковинських кожухарів. — У 1548 році населення до-

тало право на самоврядування, інтелем дозволяло відкривати свої крамничі, продавати тил зироби. Особливо ставилися новоковинці поштині кожухи, ширшого ауту та одру. Майстри не хотіли видавати секретів, а тому спілкувалися між собою лише ім зрозумілими словами. Вироби майстрів очко кукувала польська шкарієць у ірмачні, Кремені, Віносі. Мішані ридачки свого мови, в такім побуті. Чоловіки очко одозовали різні шкарієць, жіночі конідрі — каравелу шкарію. Шкарієць не ходили в традиційні шкарієць корда зироби свитак. Вони вважали себе айліто сестри місцевого населення. Ще і до сьогодні тут зберігають досі давні традиції вшкарієць, знімати шкарієць ці календлю.

У тридцятих роках мова кожухарів ставі заперечати. Сьогодні лише старожилки спілкуються нею. В шестидесятих роках до села заїздили перші військові. Військова структура. Кілька разів очко приїжджав професор Ужгородського університету Йосиф Дендешівський, який адалос зафіксувати паводок тиску сільшкарієць. Як розповів Олена Терентівна, професор в одній із наукових збірників, що друкувалося у 1977 році в Будапешті, аністив спеціальне дослідження «Про новоковинських кожухарів на Волині».

У новоковинці і сьогодні теж ремісника кова, — казали мені старожилки, що знають. — Ми пам'ятаємо історію села, бережемо традиції своїх пращад.

Волинська область.

Забіліли сніги...
Фотосюжет Юрія ВЕНІГЕРОВА.

— Ольга КЛЕЙМЕНОВА, «Голос України»

Ніким не керований

Режисер Южанин, мовлячи, вважає свої «сід» у своїй сталі

КРЮКОВИЧ стеснює, що леде до Сад, Борис Южанин, якого направив на Київ. Прочоття тут від зироби місто не чекав. Обач на зустрічі в центрі сучасного містечка «Даж» розстановка ролей мавибула згідно з міже фактирні із дубочкою тал... Тимі, каже цей інструмент мавибуше.

Можливо, привабливість московського режисера погляда у брестський ефект міжхачів, дистанції, які майстер створював між собою та собою. Южанин очко підіймався над Южанином як оцінування Южанина. Адекватно реагувати не хотів заохочення зовнішніх журналістів та театральних критиків, він лукаво споглядав свій фальр із залом.

Він, учень А. Васильєва та фупатор майстері ананіауза та поїт режисурі, віднає який в дуб-

лік, показавши відомості про «Даж» конститую сід... 17-хваленим стрічка «Ніким не керований», яку було знято для ГРТ торік, — тумачення Ауановичів обійняв притчі про Христа. Ауановичів на думку зиробирують «нормальним» не інфантилізмом безпосредствію — сиражівство суджень про Ісуса і нас.

«Мати чох одного пог сир впріє і сирі ніким не керований».

«Народ, був туміний та не дивувався нічому». А потім Ісус Христос ксьос дивовижно підійсав та поєднав нбо із земаюм.

Комментатори розійшли у фальку не хотів бачити крапів поглядів у свій бік. Борис Южанин певен, що вони на ці поглядів не засагують. Ауані на режисера, що у своїм спілкуванні розуміє, — прибули з Космосу не люди («Айкувати їд Нанію? Перепрошування на поганіх людях? — Б. Ю.).

Можливо, це і є ті, в кому Ф. Ніцше бачив надломля. Можливо, незалежно від Южанина, когось розуміння доросло і кан-

нське журі, призначив на останньому кінофестивалі приз за кращу чоловічу роль «неповноцінному» Паскалю Дюкену (фільм Жако ван Дормеда «Неослабний»).

Неослабний — дід нас дауна («віноватимам за злоду і волючоса — айгоми» — Б. Ю.) режисер послав у свій неослабний «Винишній сад». У «Дажу» він дивився на себе, який траєктетного оповідач про власну постановку чеховського твору. А твір цей — естетська виставка-структур, що складається з чотирьох актів, по вішторі години кожні. Южанин протягом трижалоного часу спостерігав механізм міфу-саду, що розвивався. Режисер убачав в Чехові, авторів цієї «абсолютної гіпси» російського малазату, а в даунах — прообразі знамені ікот.

Мабуть, усе написане вище — евалуатизація та спрощення, що їх майстер засудив би. І можна асе де заперекати. Аж театр ірреальна справа, як Атрей (відео, який тощо), чужа реальному слоанесному мотолоку. Бо знову ж таж, за Б. Южанином, «Театр — це істинний ім кождича, а не пранігний досконалості».

За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодатель.
За зміст публікацій несе відповідальність редакція.
За точність виконання фінансових операцій несе автор.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі і понеділка) українською і російською мовами. Ідентифікаційний код 60955. Тираж 228950.

Кліматичну друківку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 Стр. 9311422.

ГОЛОС УКРАЇНИ

Засновник — Верховна Рада України.

252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5. Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Головний редактор С. ПРАВДЕНКО.

Редколлеги: О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (заст. головного редактора), А. ГОРЛОВ (перший заст. головного редактора), В. ЖЕХЕРА, В. КРАСНОДЕРСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДДА (заст. головного редактора).

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нефестова, 4.

Телефони: для довідок — 441-00-33; редакції — 224-72-54; редакція райпалат — 441-09-34, 441-09-44.
Розсилання не повністю.
Підписувачі з читачами — тільки на сторінках газети.

Свідчення про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.